

[Wilhelm]

er klart en forbedring for de psykiatiske patienter – ingen tvivl om det – for de skal ikke længere automatisk sættes på lommepege efter 6 måneder uanset deres helbredsmæssige prognose.

Men når det er sagt, mener jeg ikke, at beslutningen af 20. maj 1983 er efterlevet. Den gik ud på at ophæve den økonomiske diskrimination af psykiatiske patienter. Jeg husker godt, at et flertal ændrede formuleringen ved anden behandling og ved vedtagelsen, og det havde noget at gøre med tidsfristerne, men der var hverken i vedtagelsen eller i den debat, der gik forud, noget som helst i retning af, at ligestillingen skulle ske ved, at man nivellerede og altså inddrog flere somatiske patienter under lommepegeordningen.

Det er svært at se, om man gør det her. Det er ikke så svært i udkastet til lovforslaget, som vi, selv om socialministeren ikke rigtig kunne lide det, havde lejlighed til at debattere i en spørgetid for kort tid siden. For i dette udkast kom man til at skrive: det er derfor foreslået, at reglerne om pensionsinddragelse efter 6 måneders indlæggelse på psykiatrisk institution udvides til også at gælde ved indlæggelse på somatisk institution. Og så blev det tilføjet: dog ikke automatisk.

Dér var det helt klart, at man tog reglerne fra de psykiatiske institutioner og udvidede dem til i princippet at gælde somatiske institutioner, og det var bestemt ikke hensigten. Jeg har bemærket, at ministeren har fjernet den slags bemærkninger til de forslag, der nu foreligger. Men jeg har også bemærket, at indholdet i selve lovteksten reelt ikke er ændret.

Jeg har set, at man provenumæssigt – og det skal da siges, hæderligvis – regner med 0 besparelse på de somatiske patienter. Det giver jo et fingerpeg om intentionerne, men vi aner i virkeligheden ikke, hvordan kommunernes socialudvalg vil administrere dette her, når de får en mulighed – og det mener jeg de gør efter lovteksten – for nogle besparelser, for regeringen pålægger dem ustandselig at lede med lys og lygte efter nye spareobjekter. Jeg kan ikke se andet end, at § 46, stk. 2, også kan bruges på somatiske patienter. Efter § 46, stk. 2, kan man sætte folk på lommepegeordning, uden at der er truffet beslutning efter stk. 1, altså uden at det sociale udvalg har truffet bestemmelse om opta-

gelse på plejehjem. Det kan man ikke nu, og hvis de begynder på det rundt omkring i kommunerne, får regeringen ikke ret i, at der bliver et spareprovenu på 0.

Hvis de ikke begynder på det, og hvis regeringen får ret i, at dette her overhovedet ikke vil inddrage flere somatiske patienter under lommepegeordningen, end der hidtil har været, så må vi modsætningsvis slutte, at der stadig væk er tale om diskrimination af psykiatiske patienter. Den modstrid mener jeg ikke ministrene kan komme uden om.

Der er på den ene eller den anden led tale om, at man ikke har fulgt beslutningen fra den 20. maj. Jeg erkender helt problemet med, at man har vanskeligheder ved at anvende begrebet plejehjem, når det drejer sig om de psykiatiske institutioner, og jeg ved også godt, at det er det, der i nogen grad er med til at skabe forvirringen. Men det må vi kunne klare, uden at dette her enten bliver en udvidelse for de somatiske – og regeringen har jo reelt ikke kontrol over, hvad kommunerne bruger det til – eller bliver en fortsat diskrimination, om end på et lavere niveau end hidtil, af de psykiatiske patienter.

Jeg er derfor meget glad for, at et flertal allerede har tilkendegivet, at de opfatter 20. maj-beslutningen præcis, som vi opfatter den, og det skulle borge for, at der ikke bliver tale om denne usikkerhed med hensyn til, at man omgår beslutningen enten til den ene side eller til den anden side.

Jeg synes også, vi i den diskussion, vi skal have for at løse problemet, skal være opmærksomme på formuleringen »varig udskrivning til eget hjem«. Ja men hvornår kan en psykiatrisk institution med hæderligheden i behold hævde, at der med sikkerhed er tale om varig udskrivning til eget hjem, når vi ved, at genindlæggelsesprocenterne er, så vidt jeg ved, omkring 70 på landsbasis og på nogle psykiatiske institutioner helt oppe på 85? Jeg er bange for, at en sådan formulering vil blive brugt imod psykiatiske patienter, og så har vi stadig væk diskriminationen. Hvis man tager meget håndfast på begrebet »varig udskrivning til eget hjem«, rammer det helt klart de psykiatiske patienter.

Dette var foreløbig, hvad der refererer til beslutningen af 20. maj, men jeg finder også, at det er meget løfterigt, at et flertal her har tilkendegivet, at man gerne vil gå videre. Det gav vi også tilsagn om den 20. maj, og så